

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 stycznia 2024 r. zażalenia adwokata P.A. – byłego obrońcy oskarżonego ppłk rez. M. S. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lipca 2023 r., sygn. akt So 2/19 o zasądzeniu od Skarbu Państwa kwoty z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym przed tym Sądem w sprawie o sygn. akt So 2/19,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z 5 lipca 2023 r., sygn. akt So 2/19, uwzględniając wniosek adw. P.A. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu ppłk rez. M. S. na mocy Zarządzenia Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie w okresie od 17 stycznia 2023 r. do 12 kwietnia 2023 r., na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, w zw. z § 2 pkt 1); § 17 ust. 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w postępowaniu przed sądem I instancji, zasądził na jego rzecz kwotę 738 zł w tym 23 % VAT.

Były obrońca oskarżonego ppłk rez. M. S. - który udzielał mu pomocy prawnej do 12 kwietnia, kiedy to zwolniony został z tego obowiązku zarządzeniem Zastępcy Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie - powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2022 r. sygn. akt

78/21, zaskarżył to postanowienie w całości i zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego poprzez oparcie rozstrzygnięcia o normę prawną, którą Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodną z Konstytucją RP, zażądał podwyższenia przyznanej mu z tego tytułu kwoty ze środków Skarbu Państwa do wysokości 1476 zł, zatem do kwoty 1200 zł powiększonej o kwotę 276 zł wynikającej z naliczenia podatku - 23% VAT.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy w pełni akceptuje wyrażony w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt SK 78/21, pogląd w zakresie równego traktowania obrońców z urzędu, jak i obrońców z wyboru. Jednakże, należy podkreślić, że zgodnie z powyższym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego za niekonstytucyjne uznano **wyłącznie § 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 3** rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18 ze zmianami), tymczasem w niniejszej sprawie Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie orzekał w oparciu o **§ 17 ust. 2 pkt 5** tegoż rozporządzenia, który nie został do tej pory uznany za niekonstytucyjny (tak też postanowienie Sądu Najwyższego z 27 września 2023 r. sygn. akt I KZ 37/23). Ponieważ przywołany przepis w tym zakresie nadal obowiązuje, Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie zobowiązany był do jego zastosowania w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono, jak na wstępie. [J.J.]

